

ILLES BALEARS

Antich guanya

Més enllà de les dades, l'anàlisi de les conseqüències dels resultats és el més rellevant. L'únic partit que avança posicions és el PSOE de Francesc Antich. Tots els altres perden vots. Això situa el partit socialista en la millor situació que mai no hagi tingut al llarg dels 25 anys d'autonomia balear. Per diverses raons. Una, perquè el seu adversari, el PP, perd vots. Segona, perquè n'augmenta fins a ésser –per poc– el partit més votat. Tercera, perquè els minoritaris han fet figa. I quarta, perquè, a més de sortir reforçat de les urnes, el PSOE té el govern amb sintonia amb el de l'estat, amb la qual cosa Antich podrà començar a desenvolupar tot el potencial –inversions, sobretot– que li dóna aquest fet, amb l'efecte previsible que es reforçarà més, tant ell com el seu partit. Per un altre costat, el resultat de les eleccions lleva a Antich un problema que s'havia començat a intuir: les divergències dins UM que havien portat el seu president, Miquel Nadal, a llançar un ultimàtum a Antich amb relació a la llei d'Habitatge, que el nacionalista voldria canviar tot i que ja ha estat consensuada en el tram parlamentari entre PSOE i UM. Després del veredict de les urnes, és probable que la posició de Nadal es matisi considerablement. Si és que no canvia radicalment: la seva aposta, Unitat per les Illes, ha rebut un fort correctiu electoral.

En efecte, el resultat d'Unitat (PSM, UM, ERC i Entesa) ha estat un fracàs. No tan sols perquè no ha obtingut el diputat –la qual cosa era previsible– sinó sobretot perquè ha demostrat que no ha recaptat allò que separatament havien obtingut PSM, UM i ERC (Entesa és una escissió recent del PSM i, per tant, no s'havia presentat mai sola a les eleccions). Encara més: quan el PSM decidí de sumar-se a Unitat, donava per fet que tindria tants o més vots que Progressistes (PSM, EU, Verds i ERC). Això, no tan sols no ha passat sinó que ha quedat un 40% per sota. Les conseqüències

El president balear Francesc Antich ha vist respaldada la seva política al capdavant del govern de les Illes.

d'aquest resultat tan dolent és probable que no triguin a arribar. D'entrada, és gairebé impossible que Unitat es pugui reeditar en el futur, a les eleccions autonòmiques del 2011. Per una altra banda, l'experiment d'unir totes les forces nacionalistes sota una sola oferta electoral ha deixat un saldo preocupant per a aquesta ideologia: queda palès, per primera vegada, el gruix que fan totes aquestes sigles juntes. Molt poc.

En aquestes eleccions EU-Verds tenia només un objectiu: sortir-ne viva. És a dir, obtenir un resultat semblant al de la darrera vegada que es va presentar (el

2000, 15.889 vots). Ha perdut un poc menys de 3.000 vots, que no és pas poc, però almenys li permet de salvar la pell. Tanmateix, la catàstrofe d'IU a tot l'estat espanyol és segur que afectarà també el partit a les Balears. Segurament els seus dirigents insistiran amb més rotunditat als del PSM perquè s'unesquin de bell nou i reinventin el Bloc per presentar-se units el 2011. Si més no, a hores d'ara és l'única possibilitat de futur que tenen ambdós partits.

El PP, finalment, afronta un panorama extremadament dolent. No té poder a les Balears ni a l'estat espanyol. I, a més, ha perdut vots absoluts a les Illes en relació amb el 2004. Però allò que més mal li ha fet és que el PSOE hagi retallat tota la distància. Un fet que no passava des del 1986, última ocasió en que els socialistes guanyaren a les Illes. Un panorama força complicat per als conservadors.

Un darrer apunt. El bipartidisme a les Balears creix cada cop més. Si fa quatre anys va representar el 85% dels vots, ara és superior al 88%. Una dada que ja ho diu tot.

Miquel Payeras

